

BŪT MĀCEKLIM – KO TAS MAKSĀ?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 12:49-53; 5. Moz. 21:15; 1. Kor. 9:24-27; Mat. 18:8, 9; Jāņa 14:1-3; Ebr. 11:32-12:4.

ATMIŅAS PANTS:

„Un mūsu cerība par jums ir stipra, jo mēs zinām, ka jums ir dalība kā ciešanās, tā arī iepriecā.” (1. Kor. 1:7)

Visā vēsturē neskaitāmi miljoni ir labprātīgi upurējuši savas dzīves Kristum. Viņi tika apcietināti, mocīti, pat nogalināti. Miljoni piedzīvojuši izsmieklu, pacietuši atstumšanu no ģimenes un vajāšanās palikuši pie ticības, nevis pametuši Kristu. Tikai Dievs zina pilno ciešanu mēru, ko ir izcietuši Viņam uzticīgie.

Protams, Pāvils brīdināja: „Bet visi, kas grib svētbijīgi dzīvot Kristū Jēzū, arī tiks vajāti.” (2. Tim. 3:12) Un Pēteris teica: „Jo uz to jūs esat aicināti; jo arī Kristus ir cietis jūsu labā, jums atstādams priekšzīmi, lai jūs sekotu Viņa pēdām.” (1. Pēt. 2:21)

Neskatoties uz tā saucamo „labklājības” sludinātāju solījumiem, lepnas automašīnas un finansiāla peļņa nav automātisks rotājums, kas tiek piešķirts ticīgajiem.

Beigās mēs varam būt droši, ka, lai arī ko maksātu būt māceklim, pārdomājot galīgo atalgojumu, tā ir zema cena.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. martā!

Cenas aprēķināšana: galvenā prioritāte

Izpēti Lūk. 12:49-53; 14:25, 26; Mat. 10:37! Kā lai mēs saprotam šos stingros vārdus? Ko Jēzus mums šeit pasaka? _____

Mūsdienu televīzijas ziņu dienesta veidotāji no šiem vārdiem būtu sarīkojuši kārtīgu skandālu: „Šodien populārais reliģiskais līderis Jēzus no Nācaretes savā pēcpusdienas uzrunā izteicis atbalstu naidam starp ģimenes locekļiem. Komentētāji salīdzina šos tagadējos paziņojumus ar iepriekšējiem saistītiem apgalvojumiem, kuros atbalstītas mīlošas attiecības starp kaimiņiem un ienaidniekiem. Informētie komentētāji domā, vai tas varētu norādīt uz nesen notikušu politikas maiņu. Citi neoficiāli Viņa vārdi runā par visa pārdošanu un peļņas nodošanu Jēzus kustībai. Sekojiet līdzī tālākajai notikumam attīstībai.”

Dziļāka Bībeles izpēte un veids, kā lietots vārds „naidis”, palīdz mums saprast, ko Jēzus ar to domāja. 5. Moz. 21:15 satur Mozus likumu par vīru, kam ir daudz sievu. Karaļa Džeimsa versija, sekojot loģiskajai domai, par sievietēm tulko šādi: „Viena mīlotā un otra ienīsta.” Mozus ar to grib pateikt, ka, ja vīram viena sieva patīk vairāk nekā citas, viņš nedrīkst neko atraut tām, kuras viņam patīk mazāk. NRSV un MLB tulkojumos ir izmainīta terminoloģija un vārds „mīlotā” aizstāts ar „mīlēta” un vārds „ienīsta” – ar „izjust nepatiku”. Jūdu Bībele „Tanakh” un NASB (protestantu) Bībele ir palikusi pie vārdiem „mīlēta” un „nemīlēta”. Skaidrs, ka šeit ir izteikta izpratne par relatīvu mīlestību. „Ienīst” šajā kontekstā var nozīmēt „mīlēt mazāk”. Paralēlā Rakstu vieta Mat. 10:37 atbalsta šo domu.

Jēzus doma ir vienkārša, bet dziļa. Kad vien ģimene kļūst par prioritāti un Kristus ierindojas otrajā vietā, Jēzus vairs nav Kungs. Kalpot daudziem kungiem nav iespējams. Kristus noteikti atbalstīja stipras ģimenes saites. Šādas saites tomēr gūst spēku no neizkustināmiem pamatiem. Šis pamats nozīmē mīlēt Dievu pāri visam un pirmā vietā. Dievs nepieļauj nekādas barjeras, pārrāvumus vai nesaprašanās. Būt par mācekli nozīmē augstāko cenu: nedalītu lojalitāti Kristum.

Kā mēs ikdienas praktiskajā dzīvē varam nolikt Kristu pāri visam, tai skaitā ģimenei? Ko tas nozīmē, ja mēs to darām, un kādas tam var būt sekas?

Nesot savu krustu

„Kas nenes savu krustu un neseko Man, tas nevar būt Mans māceklis.” (Lūk. 14:27)

Būt māceklim nozīmē pieņemt Kristu kā Glābēju un Kungu. Sekot Jēzum nozīmē, ka esi gatavs uzņemties tās pašas ciešanas, ko uzņēmās Kristus. Tāpēc mums ir jābūt godīgiem veidos, kā mēs atklājam savu vēsti. Godības pilnās patiesības par taisnošanu ticībā, Kristus piedošanu, Jēzus atgriešanos, debesu nesalīdzināmajiem brīnumiem un Dieva beznosacījuma žēlastību noteikti vajadzētu mācīt.

Bet, ja ticīgie ilgojas pasludināt Dieva pilnīgo vēsti, viņi nevar neievērot krusta nešanu. Skumji, ka daži ticīgie kļūdaini uzskata, ka sludināt jebkādu vēsti, kas aicina cilvēkus uz rīcību, ir burta kalpība. „Dievišķā žēlastība ir paveikusi visu,” viņi lepnī paziņo, „un cilvēkiem nav jādara nekas cits, kā vien tā jāpieņem.” Tomēr Jēzus tam nepiekrīt.

Izlasi Mat. 16:21-25; Lūk. 21:12-19, Jāņa 15:17-20; 16:1, 2! Ko mums vajadzētu mācīties no šiem pantiem par to, kāda cena ir sekošanai Jēzum?

Pirms kristībām ikvienam kandidātam vajadzētu saprast, ka Kristus pats ir paredzējis viņam krustu, bez kā viņi absolūti nevar kļūt par Viņa mācekli. Vai tas apslāpē atgriešanās prieku? Vai, apsolot viņiem nereālu bezrūpīgu dzīvi, šo prieku varētu palielināt? Atgriešanās atbrīvo ticīgo no grēka nastas, nevis no mācekļa atbildības. Pieņemot Kristus vārdu un publiski atklājot šo izvēli kristībā, ikvienam ticīgajam ir jāsaprot, ka būt par mācekli kaut ko maksā. Taču ko gan tādu piedāvā šī pasaule, kas būtu vērtīgāks par Kristus piedāvājumu? Neko.

Kad tu pēdējo reizi uzņēmi savu krustu? Kāds bija šis piedzīvojums? Ko tu no tā iemācījies, kas varētu palīdzēt kādam, kas cīnās ar līdzīgiem izaicinājumiem?

Atbildot ar pašdisciplīnu

Izpēti šos pantus: Lūk. 14:31-33, 1. Kor. 9:24-27, Ebr. 12:1-4, 2. Pēt. 1:5-11!
Ko tie mums stāsta par mācekļu dzīvi? Ko tu pats esi piedzīvojis kā realitāti, par ko Bībele šeit mums stāsta? _____

Mācekļības maksa ietver disciplīnu. Ikviens impulss, ikviena iztēle, visi centieni un ilgas ir jāpakļauj Kristum. Ikviens īpašums, vai tas būtu redzams vai neredzams, ikviens talants un spēja, ikviena vērtība ir jāpakļauj Kristus pavēlei. Tas, ko mēs nenodosim Viņam, var kļūt par elku un noteikti par tādu kļūš, un tam būs iespējams novest mūs no ceļa.

Kristus patiešām piedāvā mums spēku uzvarēt savus rakstura trūkumus. Ikviena iekāre, emocija un prāta tieksme ir jānodod Viņa Gara vadībai.

Ievēro ilustrāciju ar sportistiem, ko Pāvils izmanto dažos no šodienas pantiem. Neviens sportists nelolo savā sirdī domu, ka viņš skries lēnāk, lēks zemāk vai metīs tuvāk. Nevienam ticīgajam arī nevajadzētu skatīties atpakaļ, īpaši ja uz „spēles” ir likts kaut kas tāds, kas ir mūžīgs, atšķirībā no laicīga skrējēja atalgojuma par viņa neatlaidīgajām pūlēm un treniņiem.

„Skrējēji atteicās no ikkatras iegribas, kas varētu vājināt fiziskos spēkus, un, pakļaujoties stingrai un nepārtrauktai disciplīnai, savus muskuļus attīstīja tik stiprus un izturīgus, lai, pienākot sacīkšu dienai, varētu izturēt vismagāko slodzi. Cik daudz vairāk to vajadzētu ņemt vērā kristietim, kura risks saistās ar mūžīgām interesēm, lai tas savas tieksmes un kaislības pakļautu prāta un Dieva gribas kontrolei. Viņš nekad nedrīkst pieļaut, ka izpriecās, greznība vai ērtības tā uzmanību novērstu no mērķa. Visi ieradumi un iegribas jāpakļauj visstingrākajai disciplīnai. Vadošie groži jānodod Dieva Vārda mācību apgaismotam un Svētā Gara vadītam prātam.” (E. Vaita „Apustuļu darbi”, 311. lpp.)

Cenu salīdzināšana

Korporācijas pēta iesniegto projektu dzīvotspēju, analizējot izmaksu lietderību. Vai projekts satur elementus, kas nepieciešami, lai veiksmīgi atgūtu ieguldījumus? Vai lietderīgums ir svarīgāks par izdevumiem? Vēl kāds bieži izmantots kritērijs ir ilgtspēja. Vai projekts piedāvā ilgtspējīgu peļņu?

Mācekļības alga līdzīgi var tikt izvērtēta, salīdzinot izmaksas. Šīs izmaksas var ietvert emocionālas ciešanas, sociālu atstumtību, fiziskas mokas, finansiālus zaudējumus, cietumu un pat nāvi. Ikvienam, kas piekrīt kļūt par mācekli, vispirms vajadzētu rūpīgi pārdomāt saistītos ieguldījumus.

Ko šie panti stāsta mums par mācekļības cenu? Mat. 18:8, 9; Lūk. 6:35; Fil. 2:3.

Ko minētie panti saka par lietderību? Lūk. 18:28-30, Jāņa 14:1-3, Atkl. 22:1-5.

Nav šaubu, maksa par sekošanu Jēzum var būt augsta, varbūt pat tā maksā dārgāk par jebko citu. Ticīgajam vajadzētu pārdomāt savas ticības un nodošanās realitāti, ja sekošana Kristum viņam nav maksājusi daudz, varbūt pat visu.

Bet par vienu es esmu pārliecināts: lai arī ko mēs iegūtu šajā dzīvē, lai arī ko mēs sasniegtu, lai arī par ko mēs kļūtu, tas viss ir tikai uz īsu laiku. Tas nebūs ilgstošs. Tas pazudīs uz visiem laikiem.

Turpretī tas, ko mēs iegūstam, pateicoties Jēzum, – mūžīgā dzīvība jaunās debesīs un uz jaunas zemes – ir daudz vērtīgāks par jebko citu, ko šī pasaule mums jebkad varētu piedāvāt.

Pārdomā visas izpriecas, visus priekus un labās lietas uz šīs pasaules šeit un tagad! Kādas tās ir, salīdzinājumā ar mūžību kopā ar Kristu? Kā mēs varam iemācīties vienmēr turēt savā acu priekšā šo salīdzinājumu? Kāpēc ir svarīgi to darīt?

Labāka augšāmcelšanās

Izlasi Ebr. 11:32-12:4! Ko šie panti saka tev personīgi par to, ko maksā būt māceklim, un par mācekļa atalgojumu? _____

Kāda spēcīga doma šeit ir atklāta, īpaši pantā, kur teikts: „Sievass savus mirušos atguvušas ar augšāmcelšanos. Bet citi tika mocīti, nepieņemdami atsvabināšanu, lai iegūtu labāku augšāmcelšanos.” (Ebr. 11:35)

Savā ziņā, esot gan māceklis, gan mācekļu meklētājs, rezultāts ir viens: „labāka augšāmcelšanās”. Mēs sekojam Kristum, jo mums ir apsolījums, cerība, glābšana jaunai dzīvei jaunā pasaulē, kurā nav grēka, ciešanu un nāves. Vienlaikus, tā kā mums ir dota šī cerība, šis apsolījums – nodrošināts ar Jēzus dzīvi, nāvi, augšāmcelšanos un Augstā Priestera kalpošanu – mēs cenšamies arī citiem norādīt uz to pašu cerību, to pašu apsolījumu. Galu galā, pirms lielā cīņa ir galā, ja vien mēs būsīm dzīvi, Viņam nākot otrreiz, mēs piedzīvosim vai nu pirmo augšāmcelšanu, vai arī otro augšāmcelšanu kopā ar ļaunajiem. Mēs skaidri zinām, kura ir labāka. Kam gan citam vēl ir nozīme, ja ne piedalīties šajā augšāmcelšanā un darīt visu, ko vien spējam, lai vestu arī citus pie tās?

Plāuja ir nobriedusi. Miljoni gaida aicinājumu kļūt par mācekļiem. Mēs esam svētīti ne tikai ar evaņģēliju, bet ar evaņģēliju „tagadējās patiesības” kontekstā – ar Atklāsmes grāmatas 14. nodaļas triju eņģeļu vēsti, Dieva pēdējo brīdinājuma vēsti pasaulei.

Ko mēs darīsim ar šīm patiesībām, kuras tik ļoti mīlam? Tāpēc mēs jautājam: kur ir plāvēji? Kur ir tie, kas ir labprātīgi nākt kopā ar Kristu un uzņemties risku? Vai tu pieņemsi Dieva aicinājumu ne tikai būt par mācekli, bet arī darīt citus par mācekļiem, neskatoties uz to, ko tas maksā tev pašam?

Padomā par ietekmi: pirmā augšāmcelšanās, otrā augšāmcelšanās! Šis izvēles gaismā, kam gan vēl ir nozīme, ja ne būt „labākajā” un palīdzēt citiem arī tur nonākt? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

E. Vaita „Apustuļu darbi” nodaļas „Tālajos laukos” 219, 220. lpp., „Bereja un Atēnas” 241., 242. lpp.

„Dievs liek nākt ugunij no debesīm. Atveras zeme. Tiek atbrīvoti tās dziļumos paslēptie spēki. Iznīcinošas uguns liesmas tagad šaujas ārā no visiem dziļākajiem bezdibeņiem. Deg pat klintis. Ir pienākusi diena, kas degs kā ceplis. Elementi izkūst lielajā karstumā, un zeme un tajā esošie darbi sadeg. (Mal. 3:19; 2. Pēt. 3:10) Visa zemes virspuse izskatās kā izkausēta masa – liela, verdoša uguns jūra. Tas ir bezdievīgo sodīšanas un pazudināšanas laiks – "Kunga atriebības diena, atmaksas gads par Ciānu". (Jes. 34:8)

Bezdievīgie savu algu saņems virs zemes. (Sal. pam. 11:31) Viņi "būs kā rugāji, un nākamā diena tiem pielaidīs uguni", saka Kungs Cebaots". (Mal. 3:19) Daži tiks iznīcināti acumirkļī, kamēr citi cietīs vairākas dienas. Visi tiks sodīti atbilstoši saviem darbiem." (E. Vaita „Lielā cīņā” 672., 673. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Dītrihs Bonhēfers, kuru noveda nāvē viņa kristīgā pārliecība, ir sarakstījis slaveno grāmatu „Maksa par mācekļību” („Cost of Discipleship” New York: Collier Books, 1963). Lūk, daži teikumi no šīs grāmatas. Kā tie iederas tajā, ko mēs šajā nedēļā mācījāmies?

„Vecā dzīve ir atstāta aiz muguras un pilnībā pakļauta. Māceklis ir izstumts ārā no savas relatīvās drošības dzīvē, kas ir absolūti nedroša (tas ir, patiesībā, absolūtā Jēzus sadraudzības drošībā).” (62., 63. lpp.)

„Ja mēs gribam sekot Jēzum, mums ir jāuzņemas noteikti soļi. Pirmais solis, kas seko aicinājumam, nošķir mācekli no viņa iepriekšējās eksistences.” (66., 67. lpp.)

„Ikvienam kristietim tiek uzlikts krusts. Pirmās ciešanas Kristus dēļ, kas jāpiedzīvo ikvienam, ir aicinājums saraut saites ar šo pasauli. [...] Kad Kristus aicina cilvēku, Viņš aicina to nākt un mirt.” (99. lpp.)
